

3.1- HITLER VÀ THẾ HỆ INTERNET Ở TRUNG QUỐC

Richard Komaiko

AsiaTimes OnLine, 25-5-2011

Vào ngày thứ năm, 19-5-2011, một đạo diễn tên tuổi người Đan Mạch, Lars Von Trier, đã phát biểu công khai là ông có cảm tình với Adolph Hitler. Tại Cannes, ban giám khảo Đại hội phim ảnh nổi tiếng, đã lên tiếng ngay tức khắc là Von Trier sẽ không còn được chào đón ở Cannes.

Đây là một quyết định can đảm, vì lúc đó, phim của Von Trier được coi là có khả năng đoạt giải cao nhất của Đại hội phim ảnh. Cùng lúc, cách xa bao nhiêu là đại dương, cảm tình đối với Hitler đã nảy nở rầm rộ, nhưng ai tìm đâu thấy sự can đảm như vậy? Trong giới blogger của Trung Quốc, có chiều hướng ngày càng có nhiều người bày tỏ cảm tình ủng hộ Hitler. Nếu chính phủ Trung Quốc không giải quyết vấn đề này, có thể chúng sẽ gây ra hậu quả nghiêm trọng.

Tin đồn

Trong cả nước Trung Quốc, hiện nay có tin đồn khẳng định là Hitler, ở nước Áo, đã được một gia đình di dân người Trung Quốc nuôi dưỡng ở Vienna. Theo tin đồn này gia đình họ Trương (Zhang) đã tìm thấy cậu bé Hitler – sinh ngày 20-4-1889 – lúc Hitler đang bị khó khăn trong cuộc sống.

Họ mang Hitler về nhà, cho trú ngụ, ăn uống và cho tiền học phí. Kết quả của nghĩa cử này đã làm cho Hitler đời đời nhớ ơn và khâm phục nhân dân Trung Quốc. Tin đồn này còn khẳng định là Hitler đã bí mật ủng hộ Trung Quốc trong Thế chiến thứ II, và tham vọng cuối cùng của Hitler là chinh phục thế giới, để chia đôi quyền ngự trị với Trung Quốc. Kế hoạch là những đất nước nằm về phía Tây Pakistan sẽ do Führer (lãnh tụ Hitler) thống lĩnh, còn toàn bộ các quốc gia ở phía Đông Pakistan sẽ trở thành các tỉnh của Trung Quốc.

Hình như các tin đồn này đã có tiếng vang trong giới blogger ở Trung Quốc. Ngày 10-5-2011, một cá nhân sử dụng mạng Kaixin (tương tự như Facebook) đã cho đăng tải các tin đồn này lên mạng của anh ta. Và lời cuốn được 170.000 độc giả, cùng với 40.000 lời bàn luận.

Trong số những người có lời bàn luận phản hồi, 38,8% tin rằng Hitler đã được người Trung Quốc nuôi nấng, 7,1% tin là Hitler đã ủng hộ Trung Quốc trong Thế chiến II, 4,6% coi Hitler là một vị anh hùng, và 9,1% *hy vọng là Trung Quốc sẽ có một lãnh tụ tương tự như Hitler.*

Khi các tin đồn này phát tán trên các mạng xã hội, sự khâm phục Hitler ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn. Nhiều blog đưa tít lớn, kiểu như “ *Tại sao tôi yêu Hitler ?* ” xuất

hiện hàng ngày, và nhiều thanh niên Trung Quốc đã bày tỏ tinh thần dân tộc chủ nghĩa của mình bằng cách tuyên bố ủng hộ Hitler.

Thực tế

Cho những độc giả quốc tế, chuyện Hitler được người Trung Quốc nuôi dưỡng là không có cơ sở lịch sử. Tuy thế, để giúp các bạn thanh niên Trung Quốc chưa nhìn thấy sự bịa đặt thô thiển này, tôi mạn phép được làm tan đi các tin đồn này, và cắt nghĩa những sự thật về quan hệ giữa Hitler với Trung Quốc.

Hitler không được gia đình người Hoa nuôi dưỡng. Hitler sống với bố mẹ tới khoảng tuổi 15. Sau đó, đến Vienna sinh sống. Những năm sống một mình ở Vienna đã được mô tả tỉ mỉ trong chương II, sách ***Mein Kampf***. Trong toàn bộ chương này, không có chỗ nào nhắc tới gia đình người Hoa cả.

Ngay cả chữ Trung Quốc cũng không thấy nói tới trong chương này. Cũng như các từ “ người Hoa ”, “ Zhang ” hay “ Cheung ” (họ Trương) hoàn toàn không thấy có. Không có bằng cứ nào cho thấy Hitler đã có quan hệ với người Hoa từ lúc thiếu thời.

Hitler không khâm phục người Trung Quốc. Thực tế, không có cái gì vượt qua sự thật cả. Hitler coi người Hoa là một chủng tộc thấp kém. Nhiều cư dân mạng đã cãi ngay lại là Hitler có lần tuyên bố : “ Dân tộc Hoa không giống như người Hung Nô hay người Tartars. Những người này mặc áo da thú. Người Hoa là một chủng tộc đặc biệt. Một chủng tộc văn minh ”.

Câu trích dẫn này chỉ có nghĩa là Hitler coi người Hoa là giống người cao cấp hơn người Mông Cổ. Nhưng không nói rõ người Hoa đứng ở cấp bậc nào trong bảng thang phân loại chủng tộc của Hitler. Thật ra, Hitler chỉ coi người Aryans là “ giống người duy nhất tạo ra văn hóa ”, trong khi người Hoa và người Nhật chỉ là “ người mang văn hóa ” mà thôi.

Hitler coi người Hoa là một chủng tộc cấp thấp và có lúc đã than phiền là người Hoa gây ra nhiều vấn đề cho thế giới. Để biết thêm, xin đọc sách ***Nhà nước chủng tộc : Nước Đức 1933-1945*** của Michael Burleigh.

Hitler không ủng hộ Trung Quốc trong Thế chiến II. Người hỗ trợ chính cho Trung Quốc trong Thế chiến II là Hoa Kỳ. Năm 1941, không lực Hoa Kỳ đã lập ra một lực lượng đặc biệt, có tên gọi là “ Phi Hồ ”, có nhiệm vụ bay khắp vùng Đông Á để bảo vệ Cộng hòa Trung Hoa Dân Quốc chống lại xâm lăng Nhật.

Với tư cách là con cháu của một người đã tham gia phi đội “ Phi Hồ ”, tôi rất hãnh diện về sự giúp đỡ của Hoa Kỳ dành cho nhân dân Trung Quốc. Trung Quốc cũng có nhận hàng viện trợ từ Anh và Liên Xô. Trung Quốc không bao giờ nhận hàng viện trợ từ chế độ Đức Quốc Xã. Có rất nhiều sách vở nói về chuyện này. Để tìm hiểu thêm, xin đọc sách ***Chính sách ngoại giao của Hitler 1933-1945. Con đường dẫn tới Thế chiến II*** của Gerhard L. Weinberg.

Hitler không muốn chia sẻ quyền lực với Trung Quốc. Hoàn toàn không có một chút chứng cứ nào trong lịch sử nói là Hitler suy nghĩ về chuyện này. Ngược lại, Hitler đã giao phó Trung Quốc cho một bạn tâm giao : Nhật Bản. Và ngay cả vậy, Hitler cũng lưỡng lự chấp nhận ý niệm quyền tự trị của người châu Á tại miền Đông Á.

Lý do

Tại sao cả một thế hệ người Trung Quốc sử dụng Internet lại có cảm tình như vậy đối với Hitler ? Và tại sao họ lại sẵn sàng tin vào những tin đồn vô căn cứ như vậy ?

Năm 2007, một tác giả Trung Quốc, Tống Hồng Bình đã viết một cuốn sách về **Cuộc chiến tranh tiền tệ**. Đó là một mớ hỗn độn những tư tưởng bài Do Thái, cho rằng người Do Thái quản lý số cung tiền tệ, và thao túng thị trường thế giới, với mục tiêu để làm giàu. Khi kinh tế thế giới khựng lại vào năm 2008, sách **Cuộc chiến tranh tiền tệ** trở thành sách bán chạy nhất Trung Quốc, và các nhà sách Trung Quốc không có đủ sách để bán.

Ngoài sự cố này, tuy nhiên, bình thường người ta không thấy Trung Quốc có thái độ bài Do Thái.

Thật ra, theo ý một số sinh viên đại học tại Bắc Kinh được hỏi ý kiến cho bài viết này, chữ “ Hitler ” đã không gây ấn tượng cho họ nghĩ về “ chủ nghĩa bài Do Thái ” hay diệt chủng. Nhưng đúng hơn, nó mang ý nghĩa “ một lãnh đạo mạnh mẽ ” và chủ nghĩa dân tộc. Họ nói là họ ngưỡng mộ Hitler vì đã thống nhất đất nước và tái lập lại vị trí đáng trọng của nước Đức trên trường quốc tế.

Theo ý họ, điều kiện phát triển của Trung Quốc hiện nay giống như thời Cộng hòa Weimar, đã đưa Hitler lên nắm quyền : lạm phát phi mã, lòng tự hào dân tộc bị tổn thương, và nơi nào cũng gặp phải đối thủ. Có lẽ người Tây phương sẽ ngạc nhiên khi thấy thanh niên Trung Quốc cảm thấy bất mãn vì thiếu cơ hội tìm được việc làm.

Người phương Tây thường thiên cận nhìn vào con số tăng trưởng của GDP – của Trung Quốc, vào khoảng 9% một năm. Tuy đó là một chỉ số quan trọng cho sự sung túc, nhưng nó phải được nghiên cứu cùng lúc với các chỉ số khác, ví dụ như lạm phát, và chi phí bất động sản gia cư.

Chỉ số giá tiêu dùng tại Trung Quốc tăng 5% trong quý 1 năm 2011. Điều đó có nghĩa là độ tăng trưởng thực tế chỉ có 4%. Trên mọi thứ, giá nhà tại nhiều thành phố tăng tới 20% mỗi năm. Nếu bạn nắm được con số này, bạn sẽ hiểu hơn về những sinh viên bình thường mới ra trường ở tại các thành phố như Thượng Hải.

Bạn có lương đủ sống, nhưng bạn không có đủ tiền cọc để mua một căn hộ, do đó bạn phải đi thuê nhà trong nhiều năm. Nhưng vì giá bất động sản tăng nhanh gấp mấy lần toàn bộ nền kinh tế, bạn càng chờ đợi, bạn càng có ít khả năng mua nhà. Và trong văn hóa Trung Quốc, nếu bạn không có căn hộ bạn không thể lập gia đình, và v.v...

Nếu hiểu được những khó khăn kinh tế này, người ta sẽ hiểu hơn sự khâm phục của thế hệ Internet ở Trung Quốc đối với Hitler . Họ muốn có một lãnh đạo mạnh để cứu họ ra khỏi cái khó khăn kinh tế này. Nhưng không có những nhà lãnh đạo mạnh mẽ khác trong lịch sử để chọn lựa sao ? Tại sao lại không chọn những lãnh tụ mà tên tuổi lại không bị như nhục vì tội ác xâm lược ? Tới đây, không ai biết rõ. Tại sao họ lại chọn Hitler làm điểm tập kết ? Nhưng điều chắc chắn là lòng ái mộ Hitler sẽ có quan hệ tai hại tới chính sách ngoại giao đầy tham vọng của Trung Quốc.

Ảnh hưởng ngược lại

Hậu quả trực tiếp của hiện tượng ngưỡng mộ Hitler đã được cảm nhận ở Nhật Bản. Trong nhiều thập kỷ, chính phủ Trung Quốc đã yêu cầu Tokyo sửa lại chương trình dạy sử ở cấp trung học, để cho mọi người thấy rõ cảnh hãi hùng mà quân Nhật đã gây ra ở Nam Kinh trong Thế chiến II.

Yêu cầu này đã trở thành mối cọ sát lớn nhất và lâu dài nhất trong quan hệ Trung-Nhật. Tương tự, nếu sách sử Trung Quốc không phản ánh đầy đủ cảnh kinh hoàng mà quân Đức đã áp đặt lên người Do Thái Âu châu, chính phủ Trung Quốc đã mất thế thượng phong về phương diện đạo đức, và đã tỏ ra không khéo léo trong quan hệ với Tokyo.

Hiện tượng Hitler cũng gây ảnh hưởng đối với các nước lân bang đại lục của Trung Quốc. Các quốc gia như Ấn Độ và Việt Nam đã lo lắng vì sự tăng cường vũ trang của quân đội Trung Quốc. Ngân sách Trung Quốc tăng 2 chữ số mỗi năm trong suốt 5 năm qua.

Khi họ khám phá ra là thanh niên Trung Quốc đang ngưỡng mộ *một kẻ nổi tiếng vì chủ nghĩa bành trướng*, họ sẽ càng nghi ngại thêm. Và họ sẽ đầu tư phần lớn tài nguyên quốc gia cho một cuộc chiến tranh sắp tới. Sự đáp trả này sẽ gây ra ảnh hưởng nghịch lại : Làm tăng thêm tinh thần dân tộc chủ nghĩa của Trung Quốc, và gây thêm căng thẳng ở các vùng biên giới.

Một ảnh hưởng sâu đậm nhất của hiện tượng sùng bái Hitler chắc chắn là sẽ được cảm nhận trong quan hệ giữa Trung Quốc với Washington. Các cơ quan ngoại giao Trung Quốc đã bỏ nhiều sức lực để tuyên truyền cho chính sách “ trỗi dậy một cách hòa bình ”, đó là một cách thức để nói rằng Trung Quốc tiến lên thành cường quốc mà không cần phải gây ra chiến tranh.

Qua những kinh nghiệm về cách hành xử của Trung Quốc trong quá khứ, lý thuyết về “ chính sách trỗi dậy hòa bình ” của Trung Quốc được ít người tin tưởng. Nhưng khi các nhà làm chính sách ngoại giao của Mỹ khám phá ra là thanh niên Trung Quốc tôn thờ một kẻ xâm lược khát máu nhất trong lịch sử, “ chính sách trỗi dậy một cách hòa bình ” sẽ mất hết uy tín. Và những kẻ theo đuổi ý kiến cho rằng Trung Quốc là một mối đe dọa của Mỹ, sẽ được mạnh tay.

Giải pháp

Cần phải có hành động ngay giáo dục lớp trẻ Trung Quốc về thực tế của Thế chiến II, và cho họ thấy là lịch sử đã lên án chế độ Hitler như thế nào.

Bước thứ nhất, Kaixin phải gỡ bỏ những bài viết nẩy lửa, và công khai sửa lại cho đúng sự thật lịch sử. Cũng giống như Facebook đã nhìn nhận phải có trách nhiệm về an ninh công cộng và gỡ bỏ trang web kêu gọi một đợt “ intifada lần thứ 3 ”. Như thế, Kaixin cũng phải nhìn nhận họ là cơ quan truyền thông có tầm cỡ tại Trung Quốc, họ không thể chấp nhận được cho những kẻ ủng hộ chính sách xâm lăng.

Thứ hai, bộ giáo dục của Trung Quốc cần phải coi kỹ là chương trình sử ký giảng dạy tại các trường trung học, mục tiêu để sửa chữa phần Thế chiến II theo như mẫu mục giảng dạy chung của quốc tế.

Cuối cùng, đối với các tổ chức Do Thái, từ Bộ ngoại giao Israel, cho tới Bảo tàng Holocaust ở Mỹ, nên hợp tác với các tổ chức hữu quan ở Trung Quốc, ví dụ như Trung tâm Thượng Hải nghiên cứu về Do Thái, hay là Viện Trung Quốc – Judaic, khuyến khích giảng dạy về Holocaust và cách thức ngăn ngừa tội diệt chủng thời hiện đại.

George Santayana, một triết gia người Mỹ gốc Tây Ban Nha, đã nói rằng ai không học được những bài học của lịch sử, sẽ có khuynh hướng lặp lại lịch sử. Điều đáng buồn hơn là lặp lại lịch sử, không phải là vì chúng ta không học được những lỗi lầm của lịch sử, mà chỉ vì người khác không muốn học nó.

Chú thích :

(1) Adolph Hitler là một chính khách của Đức, thủ lĩnh của Đảng Quốc gia Xã hội Đức ; nắm quyền từ 1933 đến 1945. Ông là một nhà độc tài, theo chủ nghĩa dân tộc cực đoan, coi người Đức là giống dân thông minh nhất thế giới, và tìm cách tiêu diệt các giống dân khác, ví dụ người Do Thái. Ông đã gây ra cuộc chiến tranh Thế giới lần thứ II (1940-1945), mục tiêu chiếm đóng toàn bộ châu Âu và thế giới. Cuộc chiến này đã làm hơn 60 triệu người tử vong, và hàng trăm triệu người thương tật, di tản. Hầu hết các vùng ở châu Âu và Liên Xô bị quân Đức tàn phá. Hơn 6 triệu người Do Thái vô tội đã bị giết trong các trại tập trung. Sau chiến tranh, Hitler tự tử chết. Giới lãnh đạo Đức Quốc xã còn lại đã bị đưa ra Tòa án Quốc tế về tội ác chiến tranh. Rất nhiều người bị tử hình.